

Branchen har ligeledes anført, at der efter dennes mening ikke skal betales svovlafgift af olie, som anvendes til fremstilling af olieprodukter.

Forløbet har således vist, at der eksisterer en vis uklarhed omkring svovlafgiftslovens forenelighed med EU-retten. Selvom at den konkrete problemstilling ikke har været forelagt EF-domstolen, der har den endelige kompetence til at fortolke EU-retten, vurderes det bl.a. på baggrund af EU-kommissionens udmelding, at der er en nærliggende risiko for, at Danmark taber en eventuel retssag ved EF-domstolen.

På denne baggrund foreslås det, at der i svovlafgiftsloven bør indsættes en undtagelsesbestemmelse, hvorefter energiprodukter, der direkte medgår til fremstilling af produktion af tilsvarende energiprodukter fritages for svovlafgiften (f.eks. olie til olie).

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, dog således at loven har virkning fra den 1. juni 2005. Skatteministeriet har valgt denne dato, idet opkrævningen af afgiften for så vidt angår den del af virksomhedernes betaling af afgiften, der vedrører virksomhedernes eget forbrug af egne energiprodukter ved en meddelelse af den 13. juli 2005 (SKM2005.312.TSS) blev stillet i bero fra og med afgiftsperioden juni 2005 og indtil en eventuel vedtagelse af forslaget.

Ifølge svovlafgiftslovens § 2 betales der afgift af svovlindholdet i de afgiftspligtige varer, jf. lovens § 1, nr. 1-14, eller af udledningen af svovldioxid fra de i virksomheden forbrugte afgiftspligtige varer. Svovlafgiften påhviler blandt andet en række mineralolieprodukter. Afgiften beregnes enten som 20 kr. pr. kg. svovl i de afgiftspligtige produkter eller som 10 kr. pr. kg. udledt SO₂ til luften. Afgiften betales af virksomheder, der omsætter de pågældende produkter og af virksomheder, der forbruger produkterne. Ifølge lovens § 3, stk. 1, skal virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af lovens § 1, nr. 1-14, registreres hos SKAT. De registreringspligtige virksomheder skal ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde medregne virksomhedens eget forbrug af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, uanset om de pågældende varer er medgået til fremstillingen af energiproduktet eller andre formål.

Ifølge dagældende mineraloliedirektiv artikel 4, stk. 3, udløses der ikke punktafgift ved forbrug af mineralolier i en virksomhed, der fremstiller mineralolie, så længe forbruget sker i forbindelse med denne fremstilling. Når forbruget imidlertid tjener andre formål end fremstilling af mineralolier og formålet især er drift af køretøjer, udløses der punktafgift.

Energibeskatningsdirektivet har pr. 31. december 2003 afløst mineraloliedirektivet.

Det følger nu af artikel 21, stk. 3, i energibeskatningsdirektivet, at »forbrug af energiprodukter på et område, der tilhører en virksomhed, der producerer energiprodukter, betragtes ikke som en afgiftsudløsende begivenhed, hvorefter afgiften forfalder, hvis forbruget består i energiprodukter, der produceres på virksomhedens område«. Dernæst at, »når forbruget sker med henblik på formål, som ikke vedrører produktion af energiprodukter, og især til fremdrift af køretøjer, betragtes dette imidlertid som en afgiftsudløsende begivenhed, hvorved afgiften forfalder.«

Med den foreslåede ændring fritages et energiprodukt omfattet af svovlafgiftslovens § 1, der direkte medgår til produktion af et tilsvarende energiprodukt, for svovlafgift. Dette medfører, at virksomhederne i deres opgørelse af den afgiftspligtige mængde ikke længere skal medregne virksomhedens eget forbrug af egne energiprodukter med et afgiftspligtigt svovlindhold, såfremt energiproduktet er medgået i fremstillingen af et tilsvarende energiprodukt. Dette betyder f.eks., at svovlindholdet i mineralolieprodukter, som er fremstillet på raffinaderiets område og som anvendes til fremstilling af andre mineralolieprodukter på samme raffinaderi, ikke skal medregnes ved opgørelse af det svovlafgiftspligtige område.

3. Teknisk gennemgang af forslaget om nedsættelse af afgifterne for kraftvarmeværkers produktion af varme uden samtidig el-produktion

De nuværende afgiftsregler for kraftvarmeværkerne giver en u hensigtsmæssig tilskyndelse til elproduktion, når omkostningerne herved er højere end elprisen. Dette problem kaldes ulønsom elproduktion eller uøkonomisk eloverløb. De høje afgifter på el (herunder PSO-pristillæg på el) hindrer brug af el til varmeproduktion, når el er billig. Afgiftsreglerne giver således anledning til et samfundsøkonomisk tab.

Om ulønsom elproduktion

Gennem afgiftsreglerne gives der et indirekte tilskud til produktion af el på kraftvarmeværker på 7-12 øre pr. kWh el. Afgiften på kraftvarme (el og varme produceret sammen) er lavere end afgiften på ren fjernvarme (varme produceret alene). Tilskuddet bevirker, at der typisk også fremstilles el sammen med varme også i de tilfælde, hvor prisen på el er under ekstraomkostningerne herved. Endvidere er der en særlig høj afgift, når el anvendes som energikilde til varmeproduktionen i f.eks. såkaldte elpatroner. Dette medfører, at man undlader at bruge el til fjernvarme-